

Retten har ordentligvis at afvise Personer, der ikke ere berettigede til at møde som Forsvarere, samt at tilbagevise Processkrifter, der ere underkrevne af saadanne. Dog kan Rettens Formand eller vedkommende Underdommer af særegne Grunde undtagelsesvis tilstede, at andre personlig myndige og uberygtede Personer end de ovenfor nævnte benyttes som Forsvarere under Hovedforhandlingen.

Personer, der ere indkaldte til at afhøres som Vidner eller Syns- eller Skjønsmænd i Sagen, kunne ikke være Forsvarere, ei heller Personer, som ere begjærte indkaldte i den nævnte Egenstabs, indtil Retten har truffet Afgjørelse herom.

§ 46.

Birkningen i Straffesagen af Stillingen som valgt Forsvarer indtræder først, efterat Meddelelse er gjort til Retten om Valget. Naar nogen Anden end de i § 45 Nr. 1 nævnte Personer i Egenstabs af valgt Forsvarer optræder som handlende paa den Sigtedes Vegne, skal derhos Bevis for Fuldmagten have ved Haanden eller ledsage Processkriftet; tilstrækkeligt Bevis er den Sigtedes Erklæring til Retsbogen eller en med Underkrift af ham og to Bitterlighedsvidner forsynet Erklæring. Mangier saadant Bevis, eller erklærer Nogen, der kan vælges til Forsvarer, at mangle Fuldmagt, men at handle i Forventning af den Sigtedes Billigelse, kan Retten tilstede ham at optræde, under Fastsættelse af en kort Tid til Tilvebringelse af Beviset eller Godkjendelsen; paa denne Maade forholdes ogsaa, naar Retten maatte finde det nødvendigt at afkræve de i § 45 Nr. 1 nævnte Personer Bevis for Fuldmagt.

§ 47.

Den Sigtede, som er fængslet, har Ret til mundtligt og skriftligt Samkvem med sin valgte Forsvarer, dog saalænge Anklage ikke er reist, kun under saadan Kontrol, som Dommeren finder fornøden. I Retsmøderne har den Sigtede Ret til at raadslaa med ham, forsaavidt ikke det Modsatte særlig er foreskrevet.

§ 48.

Naar der i en Sag, som er indbragt for Landsretten, ikke er antaget en Sagfører til Forsvarer, eller den antagne Sagfører udebliver, bliver i Embeds Medfør en offentlig Forsvarer at bestikke, dersom enten Nævninger skulle medvirke ved Quaestjendelsen, eller der kan opstaa Spørgsmaal om at lægge Beslag paa den Sigtedes Formue i Henhold til § 197, saavel som tvært, naar Rettens Formand ikke efter Sagens Omstændigheder maatte skjonne retskyndig Bistand overflødig.

Er Anklage reist for Underretten, og særegne Omstændigheder findes at gøre retskyndig Bistand ønskelig, kan en offentlig Forsvarer bestikkes, ordentligvis dog kun paa Begjæring, og naar den Sigtedes Formuesforfatning er saaledes bestaen, at han ikke uden at savne det Fornødne til sit og Families Underhold eller til Fortsættelse af sin Næringsdrift kan udrede Bederlag til en Sagfører.

Retshandling, som, efterat Anklage er reist, finde Sted udenfor Hovedforhandlingen, har den bestiktede Forsvarer Ret til at deltage i; skal Handlingen foregaa udenfor den Underretskreds, i hvilken Forsvareren bor, bliver der paa hans Begjæring at bestikke en særlig Forsvarer til at møde ved samme. Dog bør i paatrængende Tilfælde Retshandlingen ikke udsættes af Hensyn til foranstaaende Forfkrift.

Imod Beslutninger, hvorefter Forsvarer bestikkes, have intet Retsmiddel; imod Beslutninger, ved hvilke Forsvarers Bestikkelse nægtes, kan Bepværing til høiere Ret finde Sted.